

ЕКОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ

Устинова Н.Д., Котлярова С.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В роботі розглядається історія створення системи моніторингу оточуючого середовища, актуальність та необхідність його збереження у теперішній час з огляду реформування держаних структур, які його здійснюють. Також приділяється увага питанням удосконалення та закріплення екологічного моніторингу на державному рівні.

В останні десятиріччя суспільство все більше використовує у своїй діяльності відомості про стан природного середовища. Ця інформація необхідна в повсякденній діяльності люди. Зміни в стані оточуючого середовища відбуваються під впливом біосферних процесів, які пов'язані з діяльністю людини.

Визначення вкладу антропогенних змін представляє собою специфічну задачу. Система екологічного моніторингу повинна накопичувати, систематизувати та аналізувати інформацію про стан навколишнього середовища. Таким чином до неї входять нагляд за факторами впливу, оцінка фактичного стану середовища та прогноз на майбутнє. Слід зазначити, що сама система моніторингу не включає діяльність з управління якістю навколишнього середовища, але є джерелом необхідної для прийняття екологічно значимих рішень інформації. Сьогодні мережа нагляду за джерелами впливу охоплює майже всю біосферу.

Глобальна система моніторингу була створена ще в 1974 році спільними зусиллями світового суспільства. Першочерговим завданням було визначено організацію моніторингу забруднення навколишнього середовища та факторів впливу, що причиняють його.

Система моніторингу реалізується на декількох рівнях: імпактному, регіональному та фоновому. Визначну роль у нагляді за впливами антропогенних факторів відіграють громадські, партійні організації а також громадське суспільство, що формується.

В цілому система моніторингу в Україні ще потребує уніфікації з метою визначення збігів усіх відомостей, що потрапляють в мережу моніторингу.